

Toespraak van Willy De Waele, burgemeester van Lennik

Opgetekend op 6 december 2003

in het Vlaams Parlement tijdens de Staten-Generaal van het OVV

Geduld. Geduld is een gave en een gave moet men koesteren. Maar kan men die gave blijven koesteren als men decennia lang de dictatuur van de minderheid ondergaat? Kan men die gave blijven koesteren als men vaststelt dat onze Vlaamse vertegenwoordigers in de federale regering verzuimen de belangen te behartigen van diegenen die hen verkozen hebben? Dat geduld is voor ons op.

Dames en heren, dank dat ik mag gebruik maken van dit spreekgestoelte. Ik wil ook graag mijn dank uitspreken aan Luc Deconinck die op een zeer heldere wijze onze politieke ideeën vertaald heeft. Luc, zonder u waren we vandaag niet waar we nu staan. Graag dank daarvoor. Beste vrienden, goede Vlamingen, ik draai ongeveer dertig, veertig jaar mee in het openbaar leven. Ik herinner mij nog de jaren zestig toen voor de eerste maal een wetsvoorstel neergelegd werd tot splitsing van dit kiesarrondissement. Dat heeft zelfs de overweging niet gehaald. Zo groot was de haat tegenover Vlamingen. En dit dossier is in een stroomversnelling geraakt na de laatste parlementsverkiezingen, in die zin dat wij vastgesteld hebben dat het niet splitsen van dit kiesarrondissement ons twee mandaten gekost heeft. Maar bovenop, door toedoen van een minister van Binnenlandse Zaken – u weet wel: de minister die ons de gratis politiehervorming beloofd heeft, en vooral niet uitgevoerd – is het kieskanton Lennik opgezaald met de buitenlandse stemmen. Ik kan u toch niet onthouden wat het resultaat was:

MR + 6,53 procent; Ecolo + 3,07 procent; CDH + 2,04 procent; PS + 3,51 procent.

Alle Vlaamse partijen in mijn kanton hebben in cijfers gewonnen maar allemaal in procenten verloren:

CD&V – 4,46 procent; VLD – 4,71 procent; Agalev – 5,46 procent.

Dat is het resultaat, op het terrein, van het niet splitsen van het kiesarrondissement.

We hebben elkaar gevonden, een aantal collega's – onder wie mijn zeer gewaardeerde collega Michel Doomst, hier ook aanwezig – om een actie op het getouw te zetten om een einde te maken aan deze in se ongrondwettelijke toestand. Men kan geen enkel rechtsbeginsel aanhalen om dat nog te verdagen. We zijn – en daar ben ik bijzonder fier op – in mijn gemeente op 6 juni van dit jaar (herinnert u zich nog, dames en heren, 6 juni, D-day, in 1944 is de opmars begonnen tegen een ander regime) gestart met een opmars tegen het Belgische regime.

In Lennik is besloten dat wij in de eerste plaats een brief zouden richten aan het staatshoofd. Die brief is door alle burgemeesters (of door hun vertegenwoordigers) behalve één ondertekend. Diezelfde brief werd gestuurd naar de toenmalige formateur. Die heeft zelfs de moeite niet genomen ons daar ontvangst van te melden, laat staan ons te ontvangen. Hij heeft zowat het hele Belgische establishment ontvangen maar de vertegenwoordigers van een half miljoen Vlamingen zijn andermaal in de kou blijven staan.

We hebben ook besloten een werkgroep samen te stellen van een aantal collega's om het voortouw te nemen in het afdwingen van dit kiesarrondissement: Leo Peeters van Kapelle-op-den-Bos, Lieve Vanlinthout uit Sint-Pieters-Leeuw, Dirk Brankaer, burgemeester van Overijse, Michel Doomst, burgemeester van Gooik, en ikzelf.

We zijn toen ook, op uitdrukkelijk verzoek van de conventie, naar alle partijvoorzitters gestapt met de vraag: “Kunt ge ons daarin steunen?” We zijn overal goed ontvangen. Dat heeft geleid tot het neerleggen van wetsvoorstellen.

Ik wil u vooraf toch even melden dat we ook nog op 10 oktober een conferentie gehouden hebben in Overijse, waar onze besluiten andermaal zijn naar voren gekomen en, oh niet onbelangrijk is dat anderhalf, twee uur voor deze vergadering de gouverneur van Vlaams-Brabant Michel Doomst, collega Peeters en mezelf opgebeld heeft om ons uitdrukkelijk zijn steun toe te zeggen. Bovendien, in het kader van onze acties, hebben we verschillende malen de Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken ontmoet. Ik heb hem de vraag gesteld:

“Meneer de minister, als wij tot de actie overgaan, dan riskeren wij problemen. U kunt ons een commissaris op ons dak sturen.” De minister heeft geantwoord, zeer eenvoudig, zeer kalm: “Ik zal creatief zijn.” Ik hoop – maar ik ben er zeker van – dat hij zo creatief zal zijn als toenmalig minister Nothomb met Happart gedaan heeft.

We hebben ondertussen – met dank aan Luc Deconinck – een zeer helder voorstel neergelegd tot splitsing van het kiesarrondissement annex het gerechtelijk arrondissement. De splitsing gebeurt verticaal; we gaan gewoonweg verticaal uit elkaar, maar met een horizontale binding naar de Brusselse Vlamingen toe. We laten de apparentering toe naar Brussel omdat daar de zwakste coëfficiënten liggen. Ook een dubbele kandidatuurstelling wordt mogelijk gemaakt om onze mensen toe te laten onze Brusselse vrienden niet in de kou te laten staan.

Dit helder voorstel werd in de Kamer neergelegd, hoogdringendheid werd gevraagd, maar is – en dat is waarschijnlijk een gewoonte die ieder goed kent – bij zitten en opstaan niet weerhouden. In de Senaat is het naar de commissie verwezen en over een paar dagen zal de Vlaamse Raad ook een resolutie stemmen die ons zal van pas komen.

Wat houdt nu het besluit in van de burgemeesters?

Dat de colleges van Burgemeester en Schepenen aan de hogere overheid met aandrang vragen er voor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel gesplitst worden vóór volgende Europese verkiezingen.

Dat de huidige regeling, gezien haar strijdigheid met de grondwet en de hiervoor aangehaalde algemene rechtsbeginselen, hoe dan ook elke rechtskracht heeft verloren en dat het college zijn medewerking aan de organisatie van de verkiezingen voor de Waalse en Frans-Brusselse lijsten in onze gemeenten niet kan verlenen.

Een geachte intervenant heeft daarstraks zijn bekommernis geuit over de solidariteit naar de beweging toe. Wat stellen wij dan vast? Dat de huidige federale minister van Binnenlandse Zaken op 24 oktober 2003 bij de Raad van State een wetsontwerp neergelegd heeft houdende de indeling van de kieskringen bij de komende Europese verkiezingen: een Waalse kieskring, een Vlaamse kieskring en een kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

Ik moet toch even in de geschiedenis terugspoelen. In ditzelfde gebouw heeft diezelfde meneer op 13 juli 1999 in de regeringsverklaring van de Vlaamse Regering duidelijk gemeld dat hij achter het initiatief stond van deze splitsing. Ik begrijp niet hoe een ambt een idee kan veranderen.

We zijn u zeer dankbaar, voorzitter, dat we van dit forum kunnen gebruik maken, ook om uw steun te vragen. Het zijn nu niet meer de burgemeesters alleen die ageren maar de colleges van Burgemeester en Schepenen en in twee gevallen de gemeenteraden van Halle en Lennik. Wij zijn vastbesloten door te gaan. Onze eerste actie zal gericht zijn op – jammer voor de datum, ik kan er ook niet aan doen, het is de kalender – 1 april 2004. Dan moeten de colleges van Burgemeester en Schepenen de kieslijst samenstellen voor Europa en voor de Vlaamse Raad. Dit eerste zullen wij niet doen.

Ik wil graag besluiten met een eminent kardinaal te citeren. Die kardinaal heeft lang geleden verteld, in de taal van mon général, “La Belgique sera latine ou ne sera pas”.

Ik heb gekozen.